Tulge siis meie tubaje,
Käige siis meie sõdaje,
Seal on lauad ju laotud,
Seal on pingid ju pandud
Seal on istmed istumisens.

Saawanam wanamisene,
Saa aga wanam siidi särki,
Siidi särki sulda sulbe,
Sõbe manteli madala,
Ametmees ammukõbara,
Sleida elta satusisse,
Raba rauda rõõstasse!

Saawanam lõi nüid mõegaga
Kolm korda rõõstasse.

Peinpoolsed laulisnaised aga
laulsid oma sae ees otsas Jammu
aawalt astudes:

Kui meie teile tulime,
Teel tulid tihed sõnumed,
Wasta käisid wale sõnesid:
Küll õõldi ~~xxx~~ sula küljeliste,
Küll õõldi pere perseliste—
Mee tahtsime tagasi pöörda.
Oh minu nied omaksed,
Laulusanad languseksed,
Suisst saadis suusuksed!

Need olid agarad arwama
Sa olid targad teadema
Arwasid asjad edesi,
Teatsid asjad tagasi:
Küla sui suuri küüsilausi,
Pere sui suuri peeterselei.[1]

Kui meie teel tulime,
Ratsutasime raduje sauda,
Ei oskand omele tulla,
Pidime mõõda minema:
Mõtlime olad Rija riita,
Rija riita, Paide paika,
Koluvere suuri sotta.
Kust siis tuntsime äia õue,
Äia õue, ämma õue?
Kust tuntsime wäi wärawa?
Ajal olid lõbest õue ajad,
Waskised wäi wärawad.
Koer see hauksu sulda soonu
Läbi waskise wärawa;
Kuss lauliß peale sulda harja,
Peale suldiste sõdade;
Kao siin õues sulda sooku,
Sõbe ämber õõtsub otsas;
Toa peal sin tuhat lippu,
Sulma peal on sada lippu,

1) Teisel laulisnaisel seis see salm nõnda,
Kui meie teile tulime,
Teel tuli tihed sõnumid
Nahel seisid wahe sõne
Pidand saama pärema
Pidand saama Salesse
Oma venna uude linna.